

Egy örökség utóélete

Apánktól különleges örökséget kaptunk: soha el nem fogyó, folyamatosan átalakuló, gyarapodó, kézzel nem fogható kincseket. Nem tudjuk eltékozolni, mert a sajátunk, tovább kell adnunk, meg kell osztanunk másokkal, mégis mindig marad belőle. Olyan, mint a szeretet, nem lesz kevesebb attól, ha sokfelé osztjuk.

Először fel sem fogja az ember, mit örökölt, aztán lassan ez az örökség önálló életet kezd élni, rajtunk keresztül, tőlünk függetlenül. Összekapcsol generációkat, összeköt bennünket elhunyt szeretteinkkel, tartást ad, reményt és vigaszt, értelmes elfoglaltságot nem csak nekünk, hanem régi és új barátainknak, akikkel az úszás hozott össze.

Mikor Laci bátyám apánk 90 éves korában elkezdte, tisztelete jeléül, az aktuális életkorának megfelelő kilométereket leúszni, még nem értettem. A maratoni távok teljesítése apu halála után sem maradt abba. Nagyszerű hangulatú emlékúszásokat tartottunk sokak csatlakozásával. Megszűntek a kételyeim, féltve bár megszállott bátyámat, szívesen támogattam őt és támogatom azóta is merész vállalkozásaiban.

Apu neve hívó szó volt sokak számára jótékony célú úszásainknál is, sokan adakoztak régi tanítványai közül a Bátor Tábor számára, szeretettel megemlékezve hajdani mesterükről. A súlyos daganatos és krónikus beteg gyermekek anyagi támogatása céljából szervezett rendezvényeink sokakat megmozgattak. Ezek a vállalkozások maradék kételyeimet is eloszlatták, hiszen én magam is nagyon sok erőt merítettem belőlük. Hihetetlenül jó érzés volt azzal a tudattal hosszú kilométereket teljesíteni, hogy ezen keresztül konkrét anyagi segítséget tudunk nyújtani olyan gyerekeknek és szüleiknek, akiknek mindennél nagyobb szükségük van rá. És mindezt egy olyan eszközzel és olyan lelkülettel, amelyre apánk tanított.

Az 2018. augusztus elején megrendezett gyulai országos bajnokság felejthetetlen élmény maradt számunkra. Ötletekből kifogyhatatlan bátyám igazán emlékezetes módot talált az ünneplésre. A család apraja-nagyja kivette a részét a megemlékezésből az emlékszámok teljesítésével. A rajt előtti izgalmukat, lelkes úszásukat megörökítő pillanatokat sokszor megnézzük, kedvünket lelve az örömszász felidézésében. Mindenki túlszárnyalta önmagát. Az immár felnőtt unokák „nagyapának” úsztak. Anikó, válltörése után vízből indulva vágott neki a távnak. Laci – a szokásos menü leúszása után – még a pillepárbajt is vállalta és – szintén felülmúlva önmagát – a jóval fiatalabb párokat felvonultató gyilkos számban csak a negyedik menet után esett ki a párjával. Ami engem illet, kilenc egyéni számban és két váltóban indultam – hátrahagyva azt a vágyamat, hogy többé ne kelljen időre teljesítenem. Még 2 aranyérem is jutott, igaz, olyan számokban, ahol én voltam korosztályom egyetlen merész résztvevője. Nos, a 200 pillangót teljesíteni valóban nagy kaland, azt megérni pedig, hogy a második százra ráfordulva velem szemben úsznak immár a célegyenes felé közeledve a legjobbak... nos, nem mindennapi élmény. Az apánkat és kiskori önmagunkat ábrázoló képpel ellátott emléklapocskát pedig szerte az országban büszkén őrzik az emlékszámot teljesítő sporttársaink.

Az otthon maradtak külön figyelmet érdemelnek. Ők távolról drukoltak nekünk. Köztudott, hogy minden sikeres férfi mögött áll egy okos és erős nő, ezért külön említést érdemel anyu, aki 65 éven át, apu haláláig volt háttérben dolgozó „láthatatlan” társa, segítője. Ő biztosította valamennyiünk számára a nyugodt háttérrel, a verseny alatt pedig izgatottan várta a híreket, hiszen tudta, mennyire fontos számunkra a rendezvény sikere.

A kerek évfordulót méltó módon megünnepeltük. De a lényeg persze nem ez volt. Magunkkal visszük mindazon értékeket, amelyeket tőle tanultunk. Átadjuk őket gyermekeinknek, unokáinknak. Az úszás csak eszköz. Tovább viszünk egy életszemléletet, egy értékrendet, egy életformát, amelyen keresztül barátságok alakulnak, támogatást adunk és kapunk és értelmet kap rövid földi létünk. Az örökség tovább él.

Debrecen, 2020.12.21.

Legoza / Rentka / Éva

Ilyenek voltunk....

A felállás változatlan... Az időt immár évszázadokban mérjük...